

[Stensballe.]

nes Side har kunnet bruge effektive Midler over for en saadan Lovovertræder, idet der saa var Mulighed for ham for at gaa til Domstolene og faa sin Ret efter Loven, det vil sige faa Fagforeningerne dømt.“

Ja, tænk hvilken Forbrydelse, at Loven skulde sættes over Fagforeningerne og respekteres forud for dem! Jeg kan godt forstaa, han bliver vred over det ud fra hans Tankegang. Men saaledes som vi andre ser paa det, maa det dog være rigtigt, hvad der er sket. Den kommunistiske Folketingsmand siger videre:

„... alle de Foranstaltninger, som de enkelte Fagforeninger og Forbund ønskede at iværksætte, er ikke taget i Brug, fordi man vidste, at hvis man iværksatte disse Ting, fik man en Dom og en Bod paa Halsen“.

Og saa nævner han, hvordan man har ønsket at gennemføre Strejker rundt omkring i Landet over for Amter o. s. v., men at de paagældende har kunnet klare sig endda, idet de trods Strejkerne var i Stand til at skaffe sig Folk. Endvidere siger han paa Sp. 926, at man kan ikke udvide Overenskomstomraaderne med denne Lov,

„og det gør, at de uorganiserede Arbejdsgivere ved Hjælp af organiseret Arbejdskraft er i Stand til at undergrave Organisationsomraadets Overenskomster“. Endelig paastaar han, at Loven virker direkte mod Fagorganisationerne o. s. v.

Dette viser, synes jeg, at Loven har virket forebyggende over for alt det, som Organisationerne gerne har villet gennemføre, og som de, der ikke ønsker Misbrug af Organisationerne, har ønsket forebygget. I øvrigt er den nævnte Folketingsmand ikke særlig enig med Handelsministeren, for han fremkom senere med en Udtalelse om, at nu skulde man se at faa ogsaa den anden Lovgivning ændret, saa at Organisationerne i det hele taget kunde faa frit Spil. Jeg maa derfor gaa ud fra, at der vil blive stillet Forslag om at faa visse Dele af Straffeloven og maaske ogsaa andre Lovbestemmelser ændret, ja, maaske at faa gennemført en helt ny Lov, som gaar stik imod Erhvervs- og Arbejdsfriheden, og som alene understøtter Organisationerne.

Jeg mener, at det ærede Medlem af Folketinget Hr. Alfred Jensen har sagt det liged, som Handelsministeren har fortiet angaaende Fagforeningernes Hensigt; men det siger os, at Loven ogsaa over for Fagforeningerne har gjort og fortsat vilde kunne gøre god Nytte som et Værn for Arbejds-

og Erhvervsfriheden, og at vi ikke kan undvære den uden at komme ind under et Tvangsstyre, der kan virke skadeligt paa Erhvervslivet. Den Organisationsfrihed, som findes, og som vi ikke vil angribe, mener jeg har tilstrækkelig gode Vilkaar at arbejde under allerede nu; man behøver ikke at give los over for alt, som i Fremtiden maatte blive ønsket fra yderlig radikal Side inden for Fagforeningerne.

Et andet Medlem af Folketinget har tydeliggjort Fagforeningernes Syn paa Loven ved at sige, at det centrale i deres Modstand er rettet mod, at der efter Loven ikke alene kan idømmes Erstatning, men ogsaa Straf. Han erkender altsaa, at Erstatning ogsaa uden Loven kan idømmes, men ikke Straf. Det er vel ogsaa derfor, den højtærede Handelsminister siger: Vi maa henholde os til den almindelige Lovgivning, vi vil ikke have en speciel Lov her. Hvor haardt der end handles fra deres Side, som denne Lov er vendt imod, skal der ikke kunne idømmes dem Straf, hvad enten det nu drejer sig om Bødestraf eller Hæfte. Videre er det i Folketinget blevet sagt, at hvis denne Lov opretholdes, maa man berygte, at Fagforeningernes Kasser tømmes. Det har dog vist været vedkommendes Spøg. Det er en ganske urimelig Tale, der er ført fra Socialdemokratiets Side i saa Henseende, hvad Dommene viser. Det rigtige er sikkert, at Lovens Eksistens har virket forebyggende over for Overgræb fra Organisationerne.

Den højtærede Minister udtalte, at der var vage Bestemmelser i Loven. Ja, det er ikke let at give ganske distinkte Bestemmelser i en Lov af denne Art, og der har heller ikke fra Socialdemokratiets Side været noget som helst Ønske om at være behjælpelig dermed, hverken nu eller tidligere. Men hvad angaar dette med de vage Bestemmelser, er der flere af samme Slags i vor Lovgivning, ogsaa den, som henhører under Handelsministeriet. Husker jeg ret, har den højtærede Handelsminister selv et Lovforslag til Behandling i Folketinget for Tiden, om hvis Bestemmelser man heller ikke kan sige, at de er alt for skarpt definerede, nemlig Forslaget til Valutalov. Der tales i dette Forslag om „urimelig Prisstigning“. Hvad det er, maa Dommerne sikkert ogsaa finde ud af, hvis Lovforslaget bliver vedtaget, og det gør det jo nok.

Det viser sig i øvrigt, at selv om Organisationerne er meget vrede paa Loven, kan organiserede Arbejdere godt have en anden Opiattelse. Saa vidt jeg forstaaer, er det organiserede Arbejdere, der har rejst en Sag, som lige er blevet paadømt ovre